

Warsztaty

„Jak zdobyć
grant ERC”

Materiały prasowe

Na drodze do doskonałości

Dla naukowca zdobycie grantu ERC to jedno z najwyższych indywidualnych osiągnięć. W Polsce udało się to dotychczas zaledwie 20 razy. Polska Akademia Nauk we współpracy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego chce wspierać najlepszych polskich naukowców i zdecydowanie zwiększyć nasz udział w pozyskiwaniu tych prestiżowych grantów. W tym celu utworzono Biuro ds. Doskonałości Naukowej PAN.

Dzisiejszą miarą sukcesu naukowego są granty Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych (ERC – European Research Council) realizowane w danej jednostce – podkreśla prezes Polskiej Akademii Nauk prof. Jerzy Duszyński. Wicepremier Jarosław Gowin zaznacza, że liczba grantów ERC jest niewspółmiernie mała w stosunku do rzeczywistego potencjału naukowego polskich uczonych.

Europejska Rada ds. Badań Naukowych to utworzona w 2007 r. przez Komisję Europejską niezależna agenda UE finansująca najwyższej jakości badania prowadzone na terenie Unii Europejskiej, zarządzana przez Scientific Council, w skład którego wchodzi wybitni europejscy naukowcy. W latach 2014–2020 Rada dysponuje budżetem ponad 13 mld EUR (w ramach programu Horyzont 2020) pozwalającym na wsparcie blisko 7000 grantów, w których udział weźmie ponad 40 000 naukowców.

Prestiżowe granty ERC finansują pionierskie, przełomowe badania prowadzone w dowolnym obszarze naukowym. „High risk – high gain” to motto przewodnie grantów ERC, dla których jedynym kryterium oceny pomysłów jest doskonałość naukowa. Oferta grantowa kierowana jest do naukowców z całego świata, znajdujących się na każdym etapie kariery, zamierzających realizować granty na terenie Unii Europejskiej. Budżet pojedynczego projektu może sięgać nawet 3,5 miliona EUR.

W latach 2007–2013 (7 Program Ramowy) do Polski trafiło jedynie 14 z 4322 grantów przyznanych przez ERC. Po dwóch latach realizacji programu Horyzont 2020 sytuacja nie przedstawia się korzystniej – polskie jednostki naukowe otrzymały zaledwie 6 grantów ERC. Utrzymanie tego trendu oznaczałoby, że do końca realizacji H2020 Polska uzyska około 20 grantów ERC, co stanowi mniej niż 0,3 proc. wszystkich grantów ERC, które zostaną przyznane krajom członkowskim UE.

Jedną z przyczyn dramatycznie niskiego udziału polskich naukowców w grantach ERC jest niewystarczające wsparcie administracyjne w procesie pozyskiwania grantów. Problem ten dostrzegło Kierownictwo PAN i zaproponowało utworzenie w ramach swojej struktury Biura ds. Doskonałości Naukowej wspierającego badaczy przygotowujących aplikacje do Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych. Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom środowiska naukowego Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego gorąco poparło ten pomysł i zaproponowało finansowanie działania biura w Kancelarii Polskiej Akademii Nauk.

Biuro ds. Doskonałości Naukowej PAN, które rozpoczęło swoją działalność 1 kwietnia 2016 roku, oferuje naukowcom ze wszystkich polskich jednostek naukowych wszechstronną pomoc w przygotowaniu i realizacji projektów ERC, jak również wspiera polskie jednostki badawcze, które planują przyjęcie naukowców z całego świata, jako instytucje goszczące granty ERC.

Zapraszamy do kontaktu z zespołem pod kierownictwem dyrektor Ewy Kuśmierczyk – od wielu lat zaangażowanej w przygotowanie, realizację oraz nadzór nad wdrażaniem projektów finansowanych przez Europejskie Programy Ramowe zarówno w jednostkach PAN, jak i w Krajowym Punkcie Kontaktowym Programów Badawczych UE oraz w Komisji Europejskiej.

©

Grant, który otwiera wszystkie drzwi

O zainicjowaniu działalności Biura ds. Doskonałości Naukowej i planach zwiększenia liczby grantów European Research Council otrzymywanych przez polskich naukowców, mówią Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk prof. dr hab Paweł Rowiński oraz dyrektor biura Ewa Kuśmierczyk.

Anna Kilian: Dlaczego polscy naukowcy otrzymują tak niewiele grantów przyznawanych przez European Research Council?

Paweł Rowiński: To trudne pytanie. Gdybyśmy znali odpowiedź na nie, pewnie już otrzymywalibyśmy więcej grantów i nie mielibyśmy sytuacji takiej, jak w 2014 r., kiedy nie dostaliśmy żadnego. To wielopłaszczyznowa kwestia.

Jaki kraj europejski dostaje ich najwięcej?

P.R.: Zdecydowanie Wielka Brytania. Poza tym również statystycznie na jednego uczonego przypada tam najwięcej grantów ERC. Brytyjscy naukowcy otrzymali ich do tej pory około tysiąc pięćset. Ale nie możemy porównywać się do Wielkiej Brytanii. Różni nas budżet przeznaczany na naukę. Także potencjał nauki jest tam nieporównywalnie większy. Zwykle dobrym punktem odniesienia jest dla nas Holandia, gdzie pracuje zbliżona liczba naukowców, co w Polsce.

Zbliżona, a przecież Holendrów jest ponad cztery razy mniej...

P.R.: A budżet przeznaczany na naukę jest o wiele większy, niż u nas. Uważam, że moglibyśmy dostawać dużo więcej grantów, ponieważ sądzę, że nasz potencjał jest niemały. Ale sama wysokość budżetów, działająca na naszą niekorzyść może być jedną z przyczyn, dla których nie dostajemy tylu grantów, ile moglibyśmy. Inną przyczyną jest kwestia systemowa – sposób przygotowywania się do aplikowania o granty, brak psychologicznego „treningu”. Nasze wnioski aplikacyjne są słabe – takie mamy informacje od członków komisji oceniających. I są przez nich nisko oceniane.

Jakie komponenty składają się na końcową punktację za grant?

P.R.: Grant ERC to doskonałość naukowa. Doskonałość pomysłu jest tu więc sprawą kluczową. W przeciwieństwie do innych grantów, jak np. Horyzont 2020, tu decyduje pomysł. ERC są grantami indywidualnymi, więc ocenie podlega również dorobek naukowca składającego wniosek. Są trzy rodzaje grantów ERC – Starting (składany dwa do siedmiu lat po doktoracie), Consolidator (od siedmiu do dwunastu lat po doktoracie) oraz Advanced dla wybitnych, doświadczonych naukowców. By otrzymać ten ostatni i najbardziej prestiżowy, trzeba być naukowcem o ugruntowanej pozycji międzynarodowej. Trzeba również mieć za sobą staże zagraniczne – polscy naukowcy są, niestety, mało mobilni. System polskiej nauki trochę odbiega od takiego, dzięki któremu otrzymywanie grantów ERC stałoby się łatwiejsze.

Jaki jest budżet przeznaczany przez rząd na polską naukę?

P.R.: Planowane wydatki rządu w 2016 r. to 0,44 proc. PKB. Całkowite wydatki na naukę w Polsce to mniej niż 1 proc. PKB, kraje przodujące na tym polu przeznaczają 2 – 2,5 proc., Finlandia doszła do ponad 3 proc.

A Węgry?

P.R.: Niewiele więcej niż Polska, ponad 1,3 proc. Ale w grantach ERC Węgrzy biją nas na głowę – dostali do tej pory czterdzieści pięć grantów ERC a my dwadzieścia.

Nasz wynik jest dość rozczarowujący...

P.R.: Składa się na niego kwestia budżetu, organizacji nauki, konkurencyjności oraz systemu wspierania grantów. Węgrzy bardzo mocno pomagają swoim uczonym. Wspiera ich cały zespół ludzi, do których zadań należy czytanie projektu, jego wstępna ewaluacja, przygotowanie naukowca do prezentacji i rozmowy z komisją. Polscy uczeni jadą bez przygotowania. Dobrze sobie radzą uczeni z dorobkiem międzynarodowym i ci genialni. Potrzebujemy więc wsparcia systemowego.

Teraz wszystko ma się zmienić...

P.R.: Na miarę naszych możliwości. Utworzyliśmy Biuro ds. Doskonałości Naukowej. Postanowiliśmy wspierać najlepszych naukowców, którzy rzeczywiście mają szansę otrzymać granty. Odwiedziliśmy francuskie Krajowe Centrum Badań Naukowych – Centre National de la Recherche Scientifique. Ta instytucja badawcza zdobyła kilkaset grantów ERC. Byliśmy też w niemieckim Towarzystwie Maxa Plancka – Max Planck Society, by zrozumieć, jak oni to robią, że wygrywają granty. Teraz wybieramy się z Panią Dyrektorem na Węgry. Chociaż u Węgrów po wielkim grantowym boomie – na którym najwięcej skorzystali matematycy oraz, o dziwo, naukowcy humanistyczni – nastąpił zastój.

Dlaczego „o dziwo”?

P.R.: W Polsce panuje pogląd, że grantów ERC nie można otrzymać w dziedzinie nauk humanistycznych. Natomiast Węgrzy go otrzymali.

W jakich dziedzinach polscy uczeni mają największe szanse na granty ERC?

P.R.: Trudno to definiować, ale nasze tradycyjnie „najsilniejsze” dziedziny to fizyka – w odkryciu fal grawitacyjnych brali udział Polacy – chemia, biologia i matematyka, która nie potrzebuje rozbudowanej infrastruktury, co stanowi jej przewagę. Jesteśmy też mocni w naukach humanistycznych. Nie zapominajmy również o wspaniałej tradycji polskiej filozofii.

E.K.: ERC nie ogranicza tematyki badań. Będziemy zachęcać wszystkich wybitnych naukowców do aplikowania o finansowanie.

P.R.: Horyzont 2020 ma swoje hasła przewodnie, natomiast ERC wspiera finansowo doskonałość naukową.

E.K.: Jedynym założeniem jest to, że badania mają być rzeczywiście pionierskie, przełomowe, nowatorskie. Promowane są także granty multidyscyplinarne, zmieniające metodologię i podejście do pomysłów.

Czy istnieje górna granica wieku dla osób składających wnioski?

P.R.: Granty ERC otrzymywali już osiemdziesięcioletni naukowcy. Ważny jest dobry pomysł.

Czy wielu naukowców posiadających w swoim dorobku granty ERC otrzymuje później

Nagrodę Nobla?

P.R.: Nietrudno znaleźć takich naukowców. Natomiast inna interesująca korelacja zachodzi między otrzymanymi grantami a ilością publikacji w Nature i Science. Polscy naukowcy znajdują się pod linią, wskazującą na tę korelację. Polacy mają bardzo mało artykułów w obydwu tych pismach. To kolejny problem polskiej nauki. Informacja o grantach ERC była u nas dotychczas bardzo kiepska. Naukowcy nie wiedzieli, gdzie składać wnioski, wnioski były słabe. Uczni wciąż jeszcze myślą, że może nie warto aplikować za granicą, skoro dużo łatwiej dostać grant w Polsce.

Czy polskie granty są tak wysokie, jak za granicą?

P.R.: Czasem są to olbrzymie pieniądze, które można zdobyć łatwiej.

E.K.: Postrzeganie grantów ERC jako trudnych do zdobycia jest jedną z barier uniemożliwiających naszym naukowcom odniesienie sukcesu porównywalnego do sukcesów innych krajów. Biuro ds. Doskonałości Naukowej

będzie promować, informować oraz bezpośrednio wyszukiwać potencjalnych kandydatów mających szansę na otrzymanie grantu ERC.

Będą Państwo uprawiać rodzaj scoutingu...

E.K.: Zamierzamy być bardzo aktywni. Rozpoczęliśmy działalność 1 kwietnia, ale już mamy długą listę osób, z którymi nasze Biuro ds. Doskonałości Naukowej się skontaktuje. Będziemy się zajmować potencjalnymi aplikantami do grantów ERC nie tylko z Polskiej Akademii Nauk, ale z całej Polski. Jesteśmy dostępni dla wszystkich naukowców z Polski – i bezpłatni. ERC pozwala także polskim jednostkom naukowym na ściągnięcie wybitnych naukowców, którzy mogliby realizować granty w polskich instytucjach. Tak więc jeśli tylko instytucja goszcząca zapewnia swobodę działania dla wybitnych naukowców z całego świata, to taki naukowiec może aplikować wraz z polską instytucją o grant. To szansa dla polskiej nauki.

P.R.: Otworzyliśmy się na Chiny. Chińscy naukowcy mają duży potencjał i mogą swoje projekty realizować w Polsce, tym bardziej, że u siebie w kraju przechodzą na emeryturę w wieku sześćdziesięciu lat, jako wciąż aktywni ludzie. Mamy świetnie wyposażone laboratoria, które – zdarza się, że – stoją puste. Nie ma w nich kto pracować. Bardzo dużo pieniędzy wydaje się u nas na infrastrukturę, nie przewidując środków na dalszy rozwój. Nie ma na to pomysłów. Dlatego musimy teraz przyciągnąć do nas znakomitych uczonych.

E.K.: Mamy możliwość zdobycia dodatkowego finansowania na ich działalność. Skala dofinansowania w projektach Europejskiej Rady ds. Badań jest bardzo duża. Granty mogą sięgać nawet 2,5 miliona euro w przypadku grantów Advanced – dla jednego małego zespołu badawczego – a w niektórych projektach ta kwota może być jeszcze zwiększona o milion euro. Granty w ramach programu Horyzont 2020 mają mniej więcej podobne budżety, ale są one rozdzielane pomiędzy wiele instytucji.

P.R.: Grant ERC otwiera naukowcom wszystkie drzwi.

E.K.: Ale najczęściej nie otrzymuje się go za pierwszym podejściem. Dlatego będziemy wspierać tych naukowców, których wnioski zostały odrzucone, a my widzimy w nich potencjał – by nie tracili nadziei, ale wielokrotnie podchodzili do kolejnych konkursów. Przeciętnie granty uzyskuje się za drugim, trzecim podejściem.

Na którym etapie polskie wnioski są najsłabsze?

P.R.: Naukowiec nie ma szansy na prezentację, jeśli nie stworzy dobrego projektu, który zainteresuje komisję. Tu duża część aplikantów przegrywa. Bardzo dużo Polaków przegrywa właśnie na tym etapie. Natomiast sztuka prezentacji to osobna wiedza. W komisjach oceniających zasiadają wybitni uczeni.

E.K.: Komisja niekoniecznie składa się z naukowców reprezentujących dany, wąski obszar badawczy. Trzeba umieć zaprezentować swój projekt specjalistom nie tylko ze swojej dziedziny.

Biuro ds. Doskonałości Naukowej ma swój budżet operacyjny...

E.K.: Jesteśmy finansowani przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Pomysł utworzenia Biura, którego inicjatorami byli panowie Prezesi Paweł Rowiński i Jerzy Duszyński spotkał się z ciepłym przyjęciem i otrzymaliśmy dofinansowanie. Teraz będziemy się starali je skutecznie wykorzystać, tworzyć sieci kontaktów nie tylko w Polsce, ale i poza jej granicami. Będziemy organizować warsztaty, wysyłać rokujących naukowców za granicę.

Czy budżet Biura jest wystarczający?

P.R.: Budżet nigdy nie jest wystarczający. Będziemy przekonywać do jego zwiększenia.

E.K.: Będzie on zależał od skuteczności Biura. Ale zwiększenie udziału Polski w otrzymywaniu grantów ERC to nie jest kwestia tygodni. Nie można oczekiwać, że po roku ta liczba dramatycznie wzrośnie. Ale w dłuższej perspektywie spodziewamy się znaczącego wzrostu.

Rozmawiała Anna Kilian

Europejscy zdobywcy

polscy laureaci grantów ERC

Mikołaj Bojańczyk

Uniwersytet Warszawski

2009: Starting Grant – „Sosna – Expressive Power of Tree Logics”

2015: Consolidator Grants – „A unified theory of finite-state recognisability”

Matematyk, pracownik Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW. Zajmuje się m.in. zastosowaniem logiki matematycznej w informatyce, szczególnie zaś badaniem tzw. drzew za pomocą formuł logicznych.. W 2005 roku został laureatem programu START Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. W 2010 roku jako pierwszy otrzymał Presburger Award – nagrodę przyznaną przez European Association for Theoretical Computer Science.

Janusz M. Bujnicki

Międzynarodowy Instytut Biologii Molekularnej i Komórkowej

2010 – Starting Grant – „Breaking the code of RNA sequence-structure-function relationships: New strategies and tools for modelling and engineering of RNA and RNA-protein complexes”

2012 – Proof of Concept – „Engineered Sequence-Specific RNases: New Reagents for RNA biotechnology”
Biolog molekularny i bioinformatyk, specjalizuje się również w genomice i mikrobiologii. Profesor nauk biologicznych (od 2009 r.), habilitację uzyskał w Instytucie Biochemii i Biofizyki PAN. W MIBMiK od 2004 roku kieruje Laboratorium Bioinformatyki i Inżynierii Białka. Zatrudniony również w Pracowni Bioinformatyki Instytutu Biologii molekularnej i Biotechnologii Wydziału Biologii UAM. W latach 1998–2000 odbył staż w Szpitalu Henry’ego Forda w Detroit w USA, a w 2001 r. w Narodowym Centrum Informacji Biotechnologicznej (NCBI) amerykańskich Narodowych Instytutów Zdrowia (NIH) w Bethesda. Prowadzone przez niego zespoły zajmują się badaniem zależności między sekwencją, strukturą i funkcją RNA oraz białek, a także badaniem oddziaływań pomiędzy tymi cząsteczkami. W ramach badań rozwijane jest oprogramowanie bioinformatyczne służące m.in. do przewidywania i modelowania trójwymiarowej struktury białek i RNA. Jest autorem ponad 200 prac w czasopismach naukowych, ponad 20 artykułów przeglądowych oraz rozdziałów w książkach.

Marek Cygan

Uniwersytet Warszawski

2015 – Starting Grant – „Technology transfer between modern algorithmic paradigms”

Informatyk, pracownik Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW. W 2012 r. obronił rozprawę doktorską „Cut&Count technique for graph connectivity problems parameterized by treewidth”. Stypendysta Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz Narodowego Centrum Nauki. Zwycięzca w międzynarodowym konkursie Google Code Jam. W ramach grantu ERC badać będzie powiązania między algorytmami aproksymacyjnymi, parametryzowanymi oraz metaheurystycznymi.

Tomasz Dietl

Instytut Fizyki PAN

2008 – Advanced Grant – „Functionalisation of Diluted Magnetic Semiconductors”

Profesor nauk fizycznych. Zawodowo związany z Instytutem Fizyki Teoretycznej UW (profesor zwyczajny) i Instytutem Fizyki PAN. Wykładał gościnnie na licznych uczelniach zagranicznych. Współtworzył Szkołę Nauk

Ścisłych w Warszawie, pełnił w niej funkcję prorektora (1995–1996). W 1990 r. został członkiem korespondentem, a w 2010 r. członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk. W IF PAN od 1986 r. został kierownikiem zespołu, a w 2004 r. kierownikiem Laboratorium Kriogeniki i Spintroniki oraz Zespołu Zjawisk Spinowych. Specjalizuje się w fizyce niskich temperatur, fizyce półprzewodników, spintronice. Uhonorowany m.in. nagrodą Fundacji na rzecz Nauki Polskiej za prace na temat półprzewodników ferromagnetycznych (2006) i Agilent Technologies Europhysics Prize – nagrodą Europejskiego Towarzystwa Fizycznego (2005).

Andrzej Dziembowski

Instytut Biochemii i Biofizyki PAN

2012 – Starting Grant

– „Regulation of Gene Expression by non-canonical poly(A) and poly(U) polymerases”

Biolog molekularny, biochemik, genetyk, profesor nadzwyczajny w IBB PAN (jest tam kierownikiem grupy badawczej) oraz na Wydziale Biologii UW. W latach 2002–2006 pracował w Instytucie Genetyki Molekularnej CNRS we Francji. Zajmuje się analizą metabolizmu RNA w organizmach eukariotycznych. Jest współautorem najważniejszych prac dotyczących mechanizmu działania głównej eukariotycznej rybonukleazy, kompleksu egzozomu. Publikował artykuły naukowe w najbardziej prestiżowych czasopismach naukowych z biologii molekularnej, m.in. „Nature”, „Nature Structural and Molecular Biology”, „Genes and Development”, „Molecular Cell”, „EMBO Journal” czy „EMBO Reports”. Otrzymał wiele nagród oraz – poza ERC – prestiżowych grantów: nagrodę Parnasa dla najlepszej polskiej pracy z dziedziny biochemii, EMBO installation grant, grant NCN Maestro.

Stefan Dziembowski

Uniwersytet Warszawski

2007 – Starting Grant – „Cryptography on non-trusted machines”

Adiunkt na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW oraz na Wydziale Informatyki Uniwersytetu La Sapienza w Rzymie. Doktorat obronił na Uniwersytecie w Aarhus, habilitował się w 2012 r. na UW. Pracował naukowo w Danii, we Włoszech i w Szwajcarii. Obecnie kieruje grupą zajmującą się badaniem bezpieczeństwa systemów komputerowych. Otrzymał – poza ERC – m.in. Marie-Curie Grant oraz Welcome Grant FNP.

Piotr Garstecki

Instytut Chemii Fizycznej PAN

2011 – Starting Grant – „Microfluidic Combinatorial On Demand Systems: a Platform for High-Throughput Screening in Chemistry and Biotechnology.”

Chemik. Kierownik Grupy Badawczej Mikroprzepływów i Płynów Złożonych w IChF PAN, gdzie w 2002 r. obronił tytuł doktora. W latach 2002–2005 odbył staż podoktorski w grupie badawczej profesora George’a Whitesides’a na Wydziale Chemii Uniwersytetu Harvarda. Jego grupa badawcza zajmuje się procesami samoorganizacji w nierównowagowych układach miękkiej materii, w tym technikami dynamicznej kontroli oddziaływań elektrostatycznych oraz polimeryzacją białek tworzących cytoszkielet bakterii. Jest także laureatem wielu nagród, w tym nagrody im. W. Kołosa Polskiej Akademii Nauk.

Ryszard Horodecki

Uniwersytet Gdański

2011 – Advanced Grant – „Quantum resources: conceptals and applications”

Fizyk. Stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych uzyskał w 1997 r. na Wydziale Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Tytuł profesora nauk fizycznych otrzymał w 2005 r. Zajmuje stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Fizyki Teoretycznej i Astrofizyki UG, został też dyrektorem Krajowego Centrum Informatyki Kwantowej tej uczelni. Poza fizyką teoretyczną zajmuje się informatyką kwantową, m.in. własnościami kwantowych stanów splątanych oraz ich zastosowaniem do przetwarzania informacji kwantowej. W 2010 r. został członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk W 2008 otrzymał Nagrodę Fundacji na rzecz Nauki Polskiej w dziedzinie nauk ścisłych. Grant ERC przyznano mu na dalsze badania w dziedzinie informatyki kwantowej.

Maciej Konacki

Centrum Astronomiczne im. M. Kopernika PAN, Toruń

2010 – Starting Grant – „Eclipsing binary stars as cutting edge laboratories for astrophysics of stellar structure, stellar evolution and planet formation”

Astrofizyk. Doktorat obronił w 2000 r. na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1997–1999 był naukowcem wizytującym Pennsylvania State University. Od 2000 r. przebywał w California Institute of Technology (Caltech) na stażu podoktorskim, a później jako senior postdoc (odpowiednik polskiego adiunkta). Jest pracownikiem CAMK PAN w Toruniu oraz Obserwatorium Astronomicznego Uniwersytetu Adama Mickiewicza. W 2006 r. uzyskał, na podstawie rozprawy „Precyzyjne pomiary prędkości radialnych i interferometria optyczna spektroskopowych układów podwójnych”, stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych w zakresie astronomii. Tytuł profesora nauk fizycznych otrzymał w 2011 r.. Członek m.in. Komitetu Astronomii Polskiej Akademii Nauk i Polskiego Towarzystwa Astronomicznego. 14 lipca 2005 odkrył pierwszą planetę krążącą w potrójnym układzie gwiazd, która otrzymała nazwę HD 188753 A b.

Natalia Letki

Uniwersytet Warszawski

2009 – Starting Grant – „Public Goods through Private Eyes. Exploring Citizens’ Attitudes to Public Goods and the State in Central Eastern Europe”

Socjolog i politolog. Doktoryzowała się w Nuffield College, University of Oxford w 2002 r., gdzie następnie prowadziła badania jako Post-doctoral Prize Research Fellow. Doktor habilitowana. Autorka prac dotyczących kapitału społecznego i zaufania społecznego, m.in. „Getting Support in Polarized Societies: Income, Social Networks, and Socioeconomic Context”, „Civil Society and Social Capital”. Dwukrotna laureatka stypendiów Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (HOMING/POWROTY i Idee dla Polski).

Katarzyna Marciniak

Uniwersytet Warszawski

2015 – Consolidator Grants – „Our Mythical Childhood... The Reception of Classical Antiquity in Children’s and Young Adults’ Culture in Response to Regional and Global Challenges”

Filolog klasyczny, italianistka, absolwentka MISH UW. Dyrektor Ośrodka Badań nad Tradycją Antyczną na Wydziale „Artes Liberales” UW. Rozprawę doktorską, napisaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Axera, „Cicero vortit barbare. Przekłady mówcy jako narzędzie manipulacji ideologicznej”, obroniła z wyróżnieniem na Wydziale Polonistyki UW w 2004 r. Tam także uzyskała habilitację na podstawie rozprawy „Pro Cicerone poeta. Poezja Marka Tulliusza Cyncerona na przestrzeni stuleci” w 2009 roku. Prowadziła badania naukowe w Università degli Studi di Bologna, Universität Wien oraz Freie Universität w Berlinie. Jest członkiem Akademii Młodych Uczonych PAN. Należy do Societas Humboldtiana Polonorum. Jest laureatką konkursów literackich, tłumaczy z łaciny oraz angielskiego, pisze wiersze dla dzieci i opowiadania (<http://www.kamar.domeczek.pl/Litterae.html>).

Piotr Nowak

Instytut Matematyczny PAN

2015 – Starting Grant

– „Rigidity of groups and higher index theory”

Matematyk. Pracuje także na Wydziale Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW. Stopień doktora uzyskał na Vanderbilt University w Stanach Zjednoczonych w 2008 r.. Przez następne 4 lata pracował na uczelni Texas A&M w College Station oraz w instytucie badawczym MSRI w Berkeley w Kalifornii. Jest autorem ponad 20 artykułów w czołowych czasopismach naukowych. Wspólnie z promotorem doktoratu, Guoliangiem Yu, wydał w 2012 r. książkę, będącą wprowadzeniem do geometrii dużej skali. Na międzynarodowych konferencjach i seminariach wygłosił około 100 wykładów. W USA kierował dwoma grantami National Science Foundation, po powrocie do kraju realizował projekty Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, a teraz Narodowego Centrum Nauki.

Marcin Nowotny
*Międzynarodowy Instytut
Biologii Molekularnej i Komórkowej*

2011 – Starting Grant – „Structural studies of Nucleotide Excision Repair Complexes”

Biolog molekularny, krystalograf. Habilitował się w 2013 r. w Instytucie Biochemii i Biofizyki PAN, doktorat uzyskał w 2002 r. w Zakładzie Neurobiologii Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego PAN. W latach 2003- 2008 przebywał na post-docu w Narodowych Instytutach Zdrowia (NIH, Bethesda, Maryland). W MIBMiK prowadzi laboratorium struktury białkowej. Jest laureatem licznych nagród, m.in.: Academia Europea Burgen Scholar (2013), Howard Hughes Medical Institute Early Career Scientist Award (2012), EMBO Installation grant (2007).

Justyna Olko
Uniwersytet Warszawski

**2012 – Starting Grant – „Europe and America in contact: a multidisciplinary study
of cross-cultural transfer in the New World across time”**

Antropolog, historyk, archeolog. Adiunkt w Instytucie Badań Interdyscyplinarnych „Artes Liberales” UW. Kierownik Laboratorium „Spotkania Starego i Nowego Świata”. Zajmuje się tematyką Mezoameryki przedhiszpańskiej i wczesnokolonialnej, kulturą Indian Nahua i filologią nahuatl. Doktorat obroniła w 2005 r. Jest także zdobywczynią grantów m.in. Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki i Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

Grzegorz Pietrzyński
Uniwersytet Warszawski

2016 – Advanced Grant

– „A sub-percent distance scale from binaries and Cepheids”

Astronom. Pracuje jako adiunkt w Obserwatorium Astronomicznym UW. W 2006 r. przedstawił rozprawę habilitacyjną „Projekt Araucaria – poprawa kalibracji skali odległości we Wszechświecie na podstawie obserwacji gwiazd standardowych w pobliskich galaktykach”. Jest autorem publikacji naukowych, m.in. „The Araucaria Project. The Distance to the Small Magellanic Cloud from Late-type Eclipsing Binaries” i „Pulsating variables from the OGLE and Araucaria projects”. Grant ERC na działalność badawczą związaną z tematyką tak zwanego „parametru Hubble’a”. Parametr Hubble’a określa tempo ekspansji Wszechświata. Znajomość precyzyjnej wartości prędkości z jaką rozszerza się nasz Wszechświat jest kluczowa w poznaniu jego natury.

Andrzej Udalski
Uniwersytet Warszawski

2009 – Advancet Grant

**– „Optical Gravitational Lensing Experiment:
New Frontiers in Observational Astronomy”**

Astronom i astrofizyk. Doktoryzował się w 1988 r. na UW, następnie odbył dwuletni staż naukowy na Uniwersytecie York w Toronto. Habilitował się na macierzystej uczelni w 1996 r. na podstawie rozprawy „Masowa fotometria gwiazd w kierunku centrum Galaktyki”. W 2000 r. otrzymał tytuł profesora nauk fizycznych. Na UW został profesorem zwyczajnym, dyrektorem Obserwatorium Astronomicznego i kierownikiem Katedry Astrofizyki Obserwacyjnej. W 1992 r. stanął na czele stworzonego przez siebie projektu OGLE (Optical Gravitational Lensing Experiment). W latach 1995–1996 brał udział w budowie Teleskopu Warszawskiego w Obserwatorium Las Campanas w Chile. W 2001 r. samodzielnie zbudował szerokokątną kamerę mozaikową matrycą CCD, zawierającą ponad 65 milionów elementów światłoczułych. Wraz z grupą OGLE jest współodkrywcą 30 planet pozasłonecznych wykrytych za pomocą techniki mikrosoczewkowania grawitacyjnego. Autor i współautor około 400 prac naukowych. Jest redaktorem naczelnym kwartalnika „Acta Astronomica”. Członek korespondent Polskiej Akademii Nauk oraz Polskiej Akademii Umiejętności. W 2002 został laureatem nagrody Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej.

Piotr Sankowski

Uniwersytet Warszawski

2010 – Starting Grant – „PAAL – Practical Approximation Algorithms Library”

2015 – Proof of Concept – „Practical Approximation Algorithms – Proof of Concept”

Matematyk. Doktor habilitowany. Pracownik Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki UW. Algorytmy aproksymacyjne, którymi się zajmuje, to w ostatnim dwudziestoleciu jeden z najdynamiczniejszych działów algorytmiki. Dotyczy on projektowania i analizowania szybkich algorytmów przybliżonych dla problemów, dla których komputerowe rozwiązanie nie jest możliwe z powodu bardzo czasochłonnych obliczeń. Ta problematyka nabrała jeszcze większego znaczenia wraz z rozwojem Internetu, gdy znacząco wzrosły rozmiary przetwarzanych danych.

Piotr Sułkowski

Uniwersytet Warszawski

2013 – Starting Grant – „Quantum fields and knot homologies”

Fizyk. Adiunkt na Wydziale Fizyki UW, oraz „visiting faculty/associate” w Caltech’u (California Institute of Technology). Prowadził badania w Caltech’u, na Harvardzie, Uniwersytecie Kalifornijskim w San Diego, Uniwersytecie w Bonn, Uniwersytecie w Amsterdamie. Realizował granty Marie-Curie Unii Europejskiej oraz Fundacji Humboldta. Zajmuje się fizyką teoretyczną, w szczególności matematycznymi aspektami teorii strun i kwantowej teorii pola; niezależnie prowadzi też badania z zakresu biofizyki. Jest laureatem kilku nagród i grantów Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w tym m.in. laureatem nagrody ministra dla wybitnych młodych naukowców. ©

Wiedza w pięciu odstępach

program warsztatów „Jak zdobyć grant ERC”, sylwetki wykładowców

piątek, 15 kwietnia 2016 r.

Organizator: **Polska Akademia Nauk, Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS)**

Miejsce: **Pałac Staszica, Nowy Świat 72, Warszawa**

godz. 9.30–10

rejestracja uczestników

Hol przy Sali Lustrzanej, I piętro

godz. 10–10.05

powitanie uczestników, przedstawienie planu spotkania

Sala Lustrzana, I piętro

Sesja I

Sala Lustrzana, I piętro

godz. 10.05–11

ERC: Preparing an ERC application and the Evaluation Process

Dr. Franc Pattus, Francuski Punkt Kontaktowy ds. ERC, Instytut Nauk Biologicznych CNRS

godz. 11.05–12

ERC starting grant in Mathematics

Dr. Mathieu Lewin, CEREMADE, Université Paris-Dauphine

godz. 12.05–13

ERC starting grant in Physics

Dr. Alessandro Siria, Laboratoire Physique Statistique CNRS

godz. 13–14

lunch

Sala Staszica, I piętro

Sesja II

Sala Lustrzana, I piętro

godz. 14–15

**Scientific assistance to candidates for writing their proposal
and preparing their interview**

Dr. Pascale Massiani, przedstawicielka ds. partnerstwa europejskiego, Instytut Chemii CNRS

godz. 15.05–16.15

ERC starting grant in Social Science and Humanity

Dr. César Ducruet, urbanista – geograf, CNRS

godz. 16.15–17

podsumowanie

Franc Pattus

Chemik. Dyrektor ds. Badań w jednostce badawczej CNRS zajmującej się biotechnologią. Jest także głównym specjalistą ds. relacji europejskich w obrębie nauk o życiu w Instytucie Nauk Biologicznych CNRS w Paryżu. Ukończył chemię organiczną z tytułem inżyniera w Montpellier, doktoryzował się na Uniwersytecie Marsylijskim w dziedzinie lipolizy enzymów oraz błon. Jego zainteresowania naukowe dotyczą biochemii, biofizyki, biologii strukturalnej oraz struktury błon. W 1994 założył i kierował jednostką badawczą CNRS "Récepteurs et protéines membranaires". Współautor ponad 150 prac związanych ze strukturą 3D toksyn i białek błonowych, posiadacz dwóch patentów licencyjnych. Współzałożyciel dwóch pierwszych programów dotyczących błon białkowych w Europie (MePNet and E-Mep). W latach 2005-2009 pełnił funkcję szefa biura CNRS w Brukseli, a także Narodowego Punktu Kontaktowego ds. ERC. Podczas francuskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2008 r. był organizatorem pierwszej konferencji ds. ERC w College de France. Członek kilku narodowych komitetów ewaluacyjnych, włączając w to komitety CNRS, europejskie i narodowe grupy robocze oraz rady, w tym Cefipra (Indyjsko-Francuskie Centrum Promocji Badań Zaawansowanych).

Pascale Massiani

Inżynier chemik. Ukończyła Ecole Nationale Supérieure de Chimie de Montpellier w 1981 r., doktoryzowała się w dziedzinie katalizy heterogenicznej w 1984 r. (CIFRE grant, Nancy-Toulouse, Francja). Od tego czasu pracuje w tej jednostce badawczej zajmując się materiałami porowatymi. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się na dodatkowych aspektach syntezy, modyfikacji i charakteryzacji ciał stałych (szczególnie zeolitów) w ich wykorzystaniu jako absorbentów lub katalizatorów. Pracowała także w amerykańskiej firmie rozwijającej nowoczesną katalizę. W 2005 r. została Dyrektorem ds. Badań CNRS. Współautorka około 100 prac, członek kilku towarzystw naukowych i komitetów. Od kwietnia 2013 r. jest także przedstawicielką ds. partnerstwa europejskiego w Instytucie Chemii CNRS.

Alessandro Siria

Fizyk. Pracownik Laboratoire Physique Statistique, CNRS i Ecole Normale Supérieure. Obronił doktorat w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Joseph Fournier w Grenoble we Francji (2009). Habilitował się w Ecole Normale Supérieure w Paryżu (2015). Jako Visiting Scientist przebywał na Brown University w Providence, USA, w zespole Dereka Steina. Jest laureatem między innymi następujących nagród: W 2014 roku Starting Grant (ERC); Prime Excellence Scientifique i C'Nano thesis award w kategorii „fundamental research”. Opublikował kilkanaście prac badawczych, między innymi: „Giant osmotic Energy conversion measured in a single transmembrane boron-nitride nanotube”, „Electron fluctuation induced resonance broadening in nano electromechanical systems: the origin of the shear force in vacuum”, „A flux monitoring method for easy and accurate flow rate measurement in pressure driven flow”.

Mathieu Lewin

Matematyk. Directeur de Recherche CNRS, pracownik Ecole Normale Supérieure. Doktoryzował się na Uniwersytecie Paris Dauphine, a habilitację uzyskał na Uniwersytecie Cergy-Pontoise. Laureat Starting Grant (ERC) w 2010 r. Koordynator ANR project NoNAP (Nonlinear Methods in Atomic and Nuclear Physics). Prelegent i organizator wielu konferencji; autor kilkudziesięciu publikacji, m.in. „Derivation of nonlinear Gibbs measures from many-body quantum mechanics”, „Improved Lieb-Oxford exchange-correlation inequality with gradient correction”, „Remarks on the quantum de Finetti theorem for bosonic systems”. Zajmuje się równaniami różniczkowymi cząstkowymi, kwantową teorią pola i mechaniką kwantową.

Sebastian Pfeffer

Biolog molekularny. Directeur de Recherche CNRS (DR2), pracownik IBMC-CNRS w Strasbourgu. Doktoryzował się na Uniwersytecie Ludwika Pasteura w Strasbourgu we Francji, gdzie otrzymał również habilitację. Laureat Starting Grant w 2010 r. i Consolidator Grant (ERC) w 2015 r., a także Cercle Gutenberg Prize, CRNS ATIP Plus oraz CNRS Claude Paoletti Scientific Prize. Jest autorem kilkunastu publikacji, m.in.: „Impact of microRNAs for pathogenesis and treatment of hepatitis C virus infection”, „RNA silencing as a natural antiviral defense system in mammals: where are we now?”

©

Kontakt dla mediów:

Biuro ds. Doskonałości Naukowej
Polska Akademia Nauk
PKiN, Plac Defilad 1, 00-901 Warszawa
tel. 22 182 60 80
doskonalosc@pan.pl